

Vol verwachting

Dag 1: Door de zee

Lezen: Exodus 14:13-27

Met honderdduizenden stappen ze voort. Kinderen, jongeren en ouderen. Tot voor kort woonden ze redelijk veilig in hun slavenhuizen in Egypte. Die tijd is plotsklaps definitief voorbij. Van het ene op het andere moment verandert het slavenvolk Israël in een nomadenvolk. Nu reizen ze beladen met goud het land uit, onderweg naar een nieuwe toekomst. Je kunt je voorstellen dat op de gezichten van verschillende jongeren een triomfantelijke grijns glimt. De wereld ligt aan hun voeten, ze zijn vrij! Tot een angstig geroezemoes door de rijen gaat. Als een golf klinkt van achter naar voren uit honderdduizenden kelen de angstige uitroep: "De Egyptenaren! Ze komen ons terughalen!" Verschrikt kijkt men naar de naderende stofwolken. Met aan beide kanten zware bergketens is er geen ontkomen aan. Wat overblijft is vluchten naar voren, maar daar glinstert de zee. Ze zitten als ratten in de val! Wellicht herken je een dergelijke situatie in je eigen leven. Je kunt niet vooruit, niet achteruit, nergens lijkt een uitweg zichtbaar. Je moet je totaal overgeven aan de Heere. Voor Israël, maar ook voor jou in je huidige omstandigheden, klinkt de stem van Mozes: "De Heere zal voor ulieden strijden, en gij zult stil zijn!" Verwacht het van Hem!

Zingen: psalm 118:3

Dag 2: Die God leeft nog!

Lezen: Jozua 6:6-20

Huiverend kijkt Rachab uit het raam van haar huis. Vrijwel recht onder haar raam loopt een lange stoet mensen voorbij. Het gedreun van duizenden voetstappen wordt angstaanjagend ondersteund door krachtig bazuin geluid. Het volk Israël loopt vandaag voor de zevende dag op rij rondom de stad Jericho. Al zes keer zag Rachab dezelfde personen langskomen. Terwijl Rachab de rijen afspeurt of ze ergens de verspieters ziet, wappert een scharlaken koord uit haar raam. Meterslang zwiert het langs de muur. Dit koord is haar houvast. Die verspieters zullen hun woord houden! Dan klinken voor de zevende keer de krachtige stoten van de ramsbazuin. Eerst zachtjes, maar daarna steeds harder zwelt een geweldige gejuich op uit de stroom mensen onder haar raam. Jong en oud juicht met alle kracht, terwijl men verwachtingsvol opkijkt naar de hoge muur. Dan voelt Rachab hoe de metershoge muur van Jericho trilt en beeft. Met daverend geraas begint de muur af te brokkelen, te scheuren en in te storten. Aan beide zijden van haar huis breekt de stadsmuur in stukken uiteen. Angstaanjagend. Verwondert kijkt Rachab om zich heen. Haar huis staat nog! Een glimlach breekt door op haar gezicht. De God van Israël houdt Woord! Vriend, ben je in nood? Klamp je dan vast aan de God van Israël. Die God leeft nog!

Zingen: psalm 71:2

Dag 3: Maanzieke jongen

Lezen: Mattheüs 17:14-18

De ene keer springt hij zomaar in het water. Zwemmen kan hij niet, wat hij doet is dus levensgevaarlijk! Een andere keer rent hij zonder nadenken een vuurzee in. Nauwelijks kan zijn familie hem redden van de verbrandingsdood. Arme kerel! Deze jongen is niet normaal, hij is bezeten. Een duivel heeft macht over hem. Die beïnvloedt zijn denken en zet hem aan tot de meest bizarre daden. Door de macht van satan is deze jongen een gevaar voor zichzelf. Je kunt je

voorstellen dat zijn vader ten einde raad is. Hij kan zijn zoon geen moment uit het oog verliezen. Elke dag kan de laatste zijn. Deze jongen is tot alles in staat. Toch houdt vader zielsveel van zijn jongen. Door het zelfdestructieve handelen van zijn zoon heen, ziet hij zijn hart. Hij weet dat zijn zoon niet anders kan. Satan oefent zijn macht uit op zijn zoon, die cirkel moet doorbreken worden. Zodra hij van Jezus hoort gaat vader op weg. Hij gelooft dat bij die machtige Profeet uitkomst is. Ten einde raad valt hij neer voor de voeten van Jezus. De Zaligmaker spreekt Zijn machtswoord uit. Verwonderd kijken vader en zoon elkaar vervolgens aan. De jongen is genezen! Ervaar jij satans macht in je leven? Kniel aan de voeten van de Zaligmaker. Zijn machtswoord bevrijdt!

Zingen: psalm 118:4

Dag 4: Mosterdzaad

Mattheüs 17:18-21

Jezus kijkt niet vrolijk. "O, ongelovig en verkeerd geslacht! Hoe zal ik nog met jullie zijn, hoe lang zal ik jullie nog verdragen?" Boos vaart Hij uit tegen Zijn discipelen. Zojuist kwam de vader van de maanzieke knaap met zijn bezeten zoon bij de discipelen. Ze hoorden zijn verwachtingsvolle vraag, ze luisterden naar zijn verdrietige verhaal, maar ze deden niets. Ze stonden machteloos. Waarom? Omdat ze niet geloofden! Jezus pakt Zijn discipelen stevig aan: "Voorwaar zeg ik u, zo gij een geloof had als een mosterdzaad, gij zoudt tot deze berg zeggen: Ga heen van hier derwaarts, en hij zal heengaan; en niet zal u onmogelijk zijn." Zo'n klein zaadje heeft niet veel kracht, maar komt toch met kracht tot leven. Niets kan het kleine mosterdzaadje garanderen dat het voldoende regen, zon en voedsel krijgt. Toch bloeit het hoopvol op. Zoals dit kleine zaadje vol vertrouwen haar kleine groene kopje in de aarde omhoog steekt, zo mag jij door het geloof je weg gaan. Je weet niet wat de toekomst brengt, wat je echter wel weet is dat de Heere in alles zal voorzien. De grote les van het kleine mosterdzaad is dat je in totale overgave leert vertrouwen op Gods goede zorg. Dat begint niet met heldendaden, maar met het ontkiemen van een klein plantje. Op hoop tegen hoop, trouw aan Christus' belofte.

Zingen: psalm 72:3

Dag 5: Bloedvloeiende vrouw

Markus 5:25-34

"Uw geloof heeft u behouden!" Nog een beetje verward en tegelijk intens dankbaar staat een vrouw voor Jezus. Zojuist genas Hij haar van een slopende ziekte. Niet door een machtswoord, maar simpelweg doordat deze vrouw in geloof Zijn kleed aanraakte. Ze drong voorzichtig tussen de mensen door naar Hem toe, bukte zich en raakte Hem aan. Dit deed ze in de vaste overtuiging dat een kleine aanraking voor Jezus genoeg was om haar te genezen. Ze wenste geen spectaculaire woorden of daden, ze geloofde eenvoudig in Zijn Goddelijke kracht. Op dit moment kijkt de Zaligmaker haar aan, nadat Hij haar bij zich riep uit de groep dringende mensen om Hem heen. Haar geloof heeft haar behouden getuigt de Heere Jezus. Zij durfde door genade niet een klein beetje van Christus te verwachten, maar alles! "Ga heen in vrede!" voegt Hij er bemoedigend aan toe. Kijk eens naar dit tafereel en stel jezelf de vraag hoe het er voor staat met jouw leven. Zie jij in dat je reddeloos verloren bent? Draag jij een last van zonden met je mee, bewust of onbewust? Wellicht huiver je bij de gedachte om met je verzondigde leven voor Gods troon te moeten verschijnen. Begrijpelijk. Je bent verloren. Als jouw leven er zo voor staat, is er slechts één uitweg. Waar dan heen? Tot Christus alleen!

Zingen: psalm 79:4

Dag 6: Zonde, gerechtigheid en oordeel

Lezen: Johannes 16:5-15

De Heere Jezus kon niet op aarde blijven. Wellicht vond je dat als kind jammer. Als Hij wel was gebleven kon je Hem immers ontmoeten. Dan kon je zeker weten of Hij werkelijk Gods Zoon was. Dan kon je zelf de wonderen zien. Dan wist je alles uit de eerste hand. Jezus beschikte echter anders. Hij moest dwars door de dood terug naar Zijn Vader. Dankzij Zijn sterven is er een uitweg voor verloren zondaren. Voor dat Jezus vertrok liet Hij een belofte achter voor Zijn discipelen. Die belofte geldt ook vandaag nog. Hij beloofde de Trooster. De Heilige Geest. Die zou drie dingen gaan doen: de wereld overtuigen van (1) zonde, van (2) gerechtigheid, van (3) oordeel. Laat deze drie woorden eens rustig op je inwerken. Wat betekent het woord 'zonde' voor jou? Wat betekent het woord 'gerechtigheid' voor jou? Wat betekent het woord 'oordeel' voor jou? Zijn deze drie woorden voor jou een ernstige samenvatting van je verlorenheid? Mag je door genade zeggen dan je in Christus verzoening vond, of niet? Hoe dan ook; de Heilige Geest is het die deze woorden kracht bij zet in ons hart. Hij overtuigt van zonde, Hij confronteert met Gods gerechtigheid, Hij doet de radicaliteit van Gods oordeel ervaren. Tegelijkertijd is het Diezelfde Heilige Geest die tot leven wekt. Het is deze Geest die zondaren vandaag toeroept: "Wordt behouden!"

Zingen: psalm 86:8

Dag 7: Verzoeking doorstaan

Lezen: Jakobus 1:12-18

Perioden van verzoeking kunnen je het leven zuur maken. Het is alsof een zwarte schaduw van verleidingen over je leven valt. Kon je eerst makkelijk staande blijven in de strijd tegen bepaalde boezemzonden, nu val je keer op keer onderuit. Het is alsof de boze met je speelt als met een stuitbal. Je stuitert rond op de onzekere vloer van je eigen gevoelens. Ver van God, verward in de zonden. Om moedeloos van te worden. Verzoeking komt niet van de Heere, toch laat Hij het wel toe. Zodra verzoeken ons in beslag nemen komen we terecht op een helling naar beneden. Eerst vallen we voor begeerte (Jak. 1: 15), zodra die ons heeft ingepakt vallen we in zonde; en wanneer we daarin blijven rusten wordt het onze dood. Verzoeking is dus als het ware een touw dat iemand om je heen slaat terwijl je in het water zwemt. Je voelt een zachte ruk, je trappelt nog wat, maar onherroepelijk ga je onder. Geen ontkomen aan. Satan is een krachtige vijand, hij zoekt letterlijk je ondergang. Toch prijst de Heere iemand die verzoeken doorstaat. Waarom? Omdat het je beproeft. Wie beproeft is staat sterker. Hoe meer je de trekkracht van de zonde ervaart, hoe meer je teruggeworpen wordt op Christus. Bij Hem, in Zijn reinigende bloed, is verlossing. Roep Hem aan, dan moet de satan wijken!

Zingen: psalm 103:2